

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3431/2023. (X. 11.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Fővárosi Törvényszék 52.Pf.634.234/2022/4. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § szerinti alkotmányjogi panaszt terjesztett az Alkotmánybíróság elé a Budai Központi Kerületi Bíróság 2.P.20.129/2022/12-I. számú ítélete, a Fővárosi Törvényszék 52.Pf.634.234/2022/4. számú ítélete ellen, azok alaptörvény-ellenessége megállapítását és megsemmisítését kérve. Az indítványozó álláspontja szerint az ítéletek ellentétesek az Alaptörvény XIII. cikk (1)–(2) bekezdésével, XXVIII. cikk (1) bekezdésével és 28. cikkével.
- [2] 1.1. Az adós és egy hitelintézet között megkötött kölcsonszerződésből eredő tartozás megfizetésének biztosítására jelzálogjogot alapítottak az indítványozó tulajdonában álló ingatlanra, melyet a földhivatal az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett. A bejegyzést egy évvel később a tulajdoni lapról a földhivatal törölte.
- [3] Az indítványozó keresetet terjesztett elő a zálogjogosult jogutódjával szemben, melyben a jelzálogjog bejegyzés érvénytelenségének megállapítását és a jelzálogjog törlését kérte a bíróságtól, továbbá mindezek túrésére kérte kötelezni az alperest. Álláspontja szerint a jelzálogjog bejegyzésére valótlán okiratok alapján, bejegyzési engedély nélkül került sor.
- [4] Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította, tekintettel arra, hogy az indítványozó nem jogosult törlési per megindítására. Az ítélezési gyakorlat szerint a törölt ingatlan-nyilvántartási bejegyzés – a törlési perjellegéből fakadóan – csak abban az esetben biztosítja a törlési per megindítására való jogosultságot, ha az ingatlan-nyilvántartási jogokban bekövetkezett sérelem a törlési perrel orvosolható, azaz a keresetnek helyt adó ítélet eredményeként az indítványozó azonos ranghelyen történő visszajegyzésére kerülhet sor. Figyelemmel arra, hogy a perben az indítványozó azt állította, hogy nem az ő jogát törölték, hanem számára egy sérelmes jog, a jelzálogjog törlésére került sor, így az indítványozó nem jogosult perindításra.
- [5] Az ítélet ellen az indítványozó élt fellebbezéssel, amelyben azt kérte, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg. A másodfokú bíróság szerint az elsőfokú bíróság érdemben helyesen határozott a kereset elutasításáról, döntésével és túlnyomórészt az indokolásban foglaltakkal is a másodfokú bíróság egyetértett, az ítélet indokolását pontosította.
- [6] 1.2. Az indítványozó ezt követően fordult az Alkotmánybírósághoz, és az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszában előadta, hogy álláspontja szerint az ítéletek ellentétesek az Alaptörvény XIII. cikk (1)–(2) bekezdésével, XXVIII. cikk (1) bekezdésével és 28. cikkével.
- [7] Az indítványozó álláspontja szerint a bírósági ítéletek sértik a tulajdonhoz való jogát, felvetik az alkotmányos tulajdonvédelem hiányát azáltal, hogy a bíróságok nem biztosították a közhiteles ingatlan-nyilvántartásba nemlétező szerződés alapján bejegyzett jelzálogjog törlését a közhiteles nyilvántartásból érvénytelenség jogcímen. Nézete szerint az ítéletek sértik a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot, a pártatlan bírósághoz való jogot.
- [8] 2. Az Abtv. 56. § (1) bekezdésében előírtak szerint az Alkotmánybíróságnak elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie. Az Alkotmánybíróság ezért tanácsban eljárva mindenekelőtt azt vizsgálta meg, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e a törvényben előírt befogadhatósági feltételeknek.
- [9] Az Abtv. 27. § szerinti alkotmányjogi panaszt az indítványozó határidőben nyújtotta be. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában megjelölte az Alkotmánybíróság hatáskörét és az indítványozó jogosultságát megalapozó törvényi rendelkezést, az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [XIII. cikk (1)–(2) bekezdés, XXVIII. cikk (1) bekezdés, 28. cikk], a támadott bírói döntéseket, a Budai Központi Kerületi Bíróság 2.P.20.129/2022/12-I. számú ítéletét, a Fővárosi Törvényszék 52.Pf.634.234/2022/4. számú ítéletét, továbbá kifejezett kérelmet a bírói dön-

tések megsemmisítésére. Az indítványozó jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, valamint jogosultsága és érintettsége egyértelmű, mivel saját egyedi ügyével összefüggésben terjesztette elő alkotmányjogi panaszát.

- [10] Az alkotmányjogi panasz benyújtásának törvényi feltétele [Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pont], hogy az indítványozó Alaptörvényben biztosított jog sérelmére hivatkozzon. Az indítvány e feltételnek csak részben tesz eleget. Nem szabályoz ugyanakkor az indítványozók számára biztosított jogot az indítványban felhívott rendelkezések köréből az Alaptörvény 28. cikke. Ezért további vizsgálatra az utalt indítványi elem kapcsán erre tekintettel sem volt lehetőség.
- [11] 3. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság feltételeként határozza meg, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E befogadhatósági feltételek vaglyagos jellegűek, így fennállásukat az Alkotmánybíróság külön-külön vizsgálja [3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]].
- [12] Az Alaptörvény XIII. cikk (1) és (2) bekezdésének, valamint XXVIII. cikk (1) bekezdésének állított sérelmével kapcsolatban az Alkotmánybíróság felhívja a figyelmet arra a következetes gyakorlatára, hogy az Alkotmánybíróságnak az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja, valamint az Abtv. 27. §-a alapján az ítéleteknek kizárólag az alkotmányossági szempontú felülvizsgálata során van jogköre a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kiküszöbölésére, azonban nincs hatásköre a rendes bíróságok jogalkalmazásának felülbírálatára [3212/2015. (XI. 10.) AB határozat, Indokolás [11]]. Az Alkotmánybíróság ugyancsak hangsúlyozza, hogy a tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése és mérlegelése ugyanis az eljárási jogi szabályokban a jogalkalmazó számára fenntartott feladat [7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [33]]. Az alkotmányjogi panaszban az indítványozó valójában egyet nem értését fejezi ki az eljáró bíróságok döntéseivel, azok érvelésével, indokolásával, jogalkalmazásával, valamint a bizonyítékok mérlegelésével kapcsolatban. Önmagában az a körülmény, hogy az indítványozó nem ért egyet a bíróságok döntésével és azok indokolásával, nem elégséges érv a támadott döntés alaptörvény-ellenességének alátámasztására [3364/2017. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [21]]. Az eljáró bíróságok döntéseik indokairól, azok jogszabályi alapjáról megfelelően számot adtak.
- [13] Az előbbieket mellett az Alkotmánybíróság a következőkre mutat rá. Az Alkotmánybíróság a bírói döntéssel szemben benyújtott alkotmányjogi panasz intézményén keresztül is az Alaptörvényt és az abban elismert jogokat oltalmazhatja {erről lásd elsőként: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]}. Vagyis az Alkotmánybíróság a bírói döntések felülvizsgálata során az Alaptörvényben elismert alapjogi követelményrendszer tényleges érvényesülését garantálja. Jelen ügyben megállapítható, hogy a bíróságok a döntés szempontjából releváns kérdéseket vizsgálat tárgyává tették, és követhetően számot adtak döntéseik indokairól, valamint a bizonyítási eszközök értékeléséről is. A bíróságok indokolási kötelezettségéből nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem az indítványozó szubjektív elvárásait kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása [30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [89]]. Az indítványozó ezzel összefüggésben bírói mérlegelési, jogalkalmazási kérdéseket kifogásol. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint viszont nem vizsgálja, hogy a bírói döntés indoklásában megjelölt bizonyítékok és megjelenő érvek megalapozottak-e, a jogalkalmazó helytállóan értékelte-e ezeket a bizonyítékokat és érveket, illetve a konkrét ügyben a bírói mérlegelés eredményeként megállapított tényállás, valamint az abból levont következtetés megalapozott-e [lásd például: 3095/2021. (III. 12.) AB végzés, Indokolás [26]]. „Sem a jogállamiság elvont elve, sem a tisztességes eljárás alapjoga, sem a diszkrimináció tilalma nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti »szuperbíróság« szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el.” [3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]–[15]] Az alkotmányjogi panaszban felhívott érvek alapján a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog és ezen keresztül a tulajdonhoz való jog megsértésének kéteye nem merül fel.
- [14] Az Alkotmánybíróság a fentiek alapján megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz a XIII. cikk (1) és (2) bekezdése, valamint a XXVIII. cikk (1) bekezdésének állított sérelme vonatkozásában nem veti fel a támadott bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kéteyét, és nem alapoz meg alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem, így az alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 29. §-ában foglalt befogadhatósági feltételeknek.
- [15] 4. A fentiek alapján az alkotmányjogi panasz nem felel meg részben az Abtv. 52. § (1b) bekezdésében, részben az Abtv. 29. §-ában foglalt befogadhatósági feltételeknek. Erre tekintettel az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) és h) pontja alapján visszautasította.

Dr. Horváth Attila s. k.,
tanácsvezető, előadó alkotmánybíró

Dr. Juhász Imre s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Juhász Miklós s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Réka s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/405/2023.

